

טעמי הדחה קמיתא

רא"ה

1. רא"ה: בדק הבית על תורת הבית בית ג שער ג

פירוש מדיח מפני דם דנתיבש על פניו קודם מליחה ויש לחוש שמא ישתהה הבשר הרבה במלחו עד שיתביש וינוח מלפלוט הדם והציר ויהא ניתן הדם ויבלע הבשר.

ומדיח אחר מליחה משום לחלוחית דם שעל פני הבשר בעוד שהוא פולט.

משמרת הבית על תורת הבית בית ג שער ג

אמר הכותב: ופירושו (מכדי שיפלוט דם) משובש הוא זה, שאם הדחה ראשונה אינה אלא מחמת שמא ישתהה הבשר במלחו יותר מפליטת דם וציר, זו חששה רחוקה היא:

* האי גברא בעי לה לשעתא ואתה מזקיקו להדיח גזרה שמא ישתהה זמן מרובה ביום תמים שהבשר פולט דם וציר ב"ב שעות וגזרה זו לא שמענוה בשום מקום.

² ועוד דאמרין רב הונא אמר מולח ומדיח במתניתא תנא מדיח ומולח ומדיח ולא פליגי הא דחלליה בי טבחה הא דלא חלליה ביה טבחה, ואם כדברי זה שאין הטעם בהדחה ראשונה אלא מחמת שמא ישהה יותר בכדי פליטת דם וציר לימא אפילו לא חלליה בי טבחה הא דבעי ליה לאורחא דאין חושש לסלוק ממלחו לעגל (ואו חייב בהדחה ראשונה כיון שחוששים שלאחר פליטת הדם שוב יבלע) הא דבעי ליה ליומיה לקדרתו (פטור מהדחה ראשונה כיון שאין חשש שישהה אותה הרבה).

³ ועוד דאי משום הא מאי הועילו באותה ראשונה והא איכא לחלוחית דם שעל פני הבשר שהוא פולט מחמת מלחו דמחמתיה צריך הדחה אחרונה אפילו לפי דבריו ואם ישתהה מלהדיח אחר מליחה יותר מכדי פליטת דם וציר יחזור ויבלע בבשר דמאי שנא שפלט מאי שנא שהיה על פניה מעיקרא? וא"ת שאותו דם שפלט אין אנו חוששים לו לפי שהוא דם שנמלח ואינו אסור דבר תורה הוא הדין לאותו שעל פניו בשעת מליחתו שהרי כשמולח הבשר גם הדם שעל פניו נמלח!

אלא פירוש משובש הוא שפירש והפירוש הנכון בהדחה ראשונה * כדי שיתלחלח הבשר וידבק בו המלח ² וגם הבשר יהא נוח יותר לפלוט את דמו. והעין יעיד על זה, וכן פירש בתוס':

2. פרי מגדים יורה דעה פתיחות פתיחה להלכות מליחה

ולקושיא א' י"ל לא פלוג משום בשר דבעי לאורחא וישכח וישהה יותר מיום תמים תקנו בכל בשר.

וקושיא שניה (שלישית אצלנו) חזקה היא וכ"ת דהרא"ה סובר טעם הדחה אחרונה משום דם שבמלח שלא יתמחה בתבשיל וטבע המלח למשוך דם אליו ולא להפליט ממנו כמ"ש הרא"ה ש"ו. דזה אינו דהא הרא"ה כתב בפ' דטעם הדחה ב' משום דם פליטה שעליו וזהו שכתב המשמרת הבית 'לפי דבריו' יע"ש. גם דוחק לומר דסובר דם שנתיבש הוה קצת דם בעין ויש כח לבלוע לאחר שינוח מלפלוט בשפע ולא דם פליטה.

אמנם אפשר ליישב דסובר דיי"ש ב' בחתיכה נגד דם פליטה (שהרי מטפטף החוצה מהכלי המנוקב) שעל פניו ולא נגד המלח (הבלוע מדם שנתיבש קודם מליחה) ומיהו אין המלח מפליט לחוץ (את הדם שהיה על פניו כיון שהוא יבש ולכן צריך להדיח תחילה). והדחה ב' צריך ולא סגי בניפוץ (שלכאורה יש שישים כנגדו כאמור) דאין מבטלין איסור ומש"ה אם לא הדיחה בראשונה אין ס' נגד היבוש ומכ"ש בהצטרפם יחד עם דם שע"פ מפליטה ויש לחוש שישכח אחר שינוח לפלוט דם וציר כו'

מרדכי

3. מרדכי מסכת חולין פרק כל הבשר רמז תשכא

והוא דלא חלליה בי טבחה פירוש אז מדיח ומולח ומדיח והדחה ראשונה להעביר לכלוך הדם שעל החתיכה שאל"כ המלח נתמלא ממנו ושוב לא יוציא המלח הדם שבחתיכה.

והיכא שחתכו הטבח לנתחים גדולים אפילו חלליהו ושוב חתכם כל נתח לב' או לג' קודם מליחה צריך לחזור להדיחו דהכי אמרי' לעיל פ"ק אפילו למ"ד בית השחיטה צונן אגב דוחקא דסכינא מיבלע בלע וכי היכי דמבליע ה"נ מפליט אגב דוחקא דסכינא .

סמ"ק ושע"ד

4. ספר מצוות קטן מצוה רה

ואין הבשר יוצא מידי דמו אא"כ מדיחו יפה יפה מפני הדם שהוא בעין, ואם מלח בלי הדחה אין עוד תקנה לאותו הבשר לפי שהמלח מבליעו ואינו מפליט הדם שהוא בעין.

5. שערי דורא איסור והיתר שער ג סימן ה

חתיכה של בשר שלא הודחה במים מתחילה ונמלחה אסורה. שהדם שעליה הוי דם האיברים שפירש ואסור, וכח המלח מבליעו ומכניסו בבשר החתיכה. אף על פי דמלח מפליט דם הבלוע, היינו אותו דם שלא פירש, אבל דם שפירש כבר ונמצא עליו, המלח מבליעו בבשר ושוב אינו יוצא ואסור.

אכן ראיתי מהר"ם שהתירו בדיעבד. והביא ראיה מכבדא ע"ג בישרא בשפוד דלכתחילה לא ובדיעבד שפיר דמי, דדמא משרק שריק בצלייה, והוא הדין במליחה. דאם לא כן יהא אסור למלוח חתיכות הרבה ביחד, ואפילו חתיכה בפני עצמה דילמא פליט האי גיסא ובלעה אידך גיסא. ומעשה ראיתי גם כדברי האוסרין. והמחמיר תבא עליו ברכה.

6. הגהות שערי דורא איסור והיתר שער ג סימן ה

הגהה, ונראה דברי רבותינו הצרפתים דאין תקנה לאותו בשר כדאמר שמואל (ק"ג ע"א) אין הבשר יוצא מידי דמו עד שימליחנו יפה יפה וידיחנו יפה יפה. ומוקי לה בדחללי בי טבחי, משמע אבל לא חלל בי טבח אסור בלא הדחה קמייא כמו בלא מליחה. אך בהדחה מועטת סגי להסיר הדם... ולא דמי לכבדא עילוי בשרא, דהתם הוי דם פליטה ושייך משריק שריק, אבל בשאר בשר בלא הדחה הוי דם שעל גבו כמו דם בעין שנפל על גבי בשר רותח דאסור. דלא שייך ביה לא משריק שריק ולא כבולעו כד פולטו. ור' מאיר אגב חורפיה לא עיין. ואי שמע הוה הדר ביה. עד כאן לשון מהר"י טרושיין. עכ"ל הגה.

7. פרי מגדים יורה דעה פתיחות פתיחה להלכות מליחה

החמישי משום דם שע"פ הבשר מחמת דוחק הקופיץ חשיב דם בעין ויבלע אף תוך שיעור מליחה דלגבי דם בעין לא שייך טרוד ולא כבולעו כן פולטו כמבואר.

ר"ן וי"א במרדכי

8. הר"ן על הרי"ף מסכת חולין דף מב עמוד א

לפיכך נ"ל דהיינו טעמא דמדיח בתחלה כדי שיתרכך הבשר ויצא דמו ע"י מליחה שאם יהא נקשר על פניו לא יהא כח במלח להוציא דמו וטעמא דמדיח אחר מליחה כדי להדיח לחלוחית הדם שעל פני הבשר הבא שם מפליטתו:

נפקא מיניה בין טעמי ההדחה

15. כנסת הגדולה הגהות טור יורה דעה סימן סט

תקנה במלח בלא הדחה: הב"ח תלה מחלוקת זה בחילוק הטעמים בהדחה שקודם המליחה, דלטעם הר"ן שהוא כדי שיתרכך הבשר ויצא דמו על ידי מליחה, ולטעם המרדכי שאם לא ידיחנו הדחה ראשונה המלח נתמלא מלכלוך הדם שעל החתיכה, ושוב אין בו כח להוציא הדם שבחתיכה אם לא הודח ונמלח יש לו תקנה כשיחזור וידיחנו וימלחנו שנית וכשר כדעת הרא"ש.

[במקור פסקה זו לאחר הפסקה הבאה] ולטעם שכתב הסמ"ק, וכן לטעם הרא"ה ז"ל דיש לחוש שמא לאחר שיניח הבשר מלפלוט דם וציר יהא ניתך הדם שעל פניו ויבלענו, אין תקנה לאותו בשר אפילו יחזור וידיחנו וימלחנו שנית כדעת י"א. וכ"כ בהספר ט"ז.

חתך לאחר הדחה: מיהו לטעם דכדי שיתרכך הבשר אם הדיח הדחה ראשונה ואחר כך חתך כל נתח לשנים או ג' קודם מליחה דצריך לחזור ולהדיחו קודם המליחה אם עבר ולא הדיח אין צריך לחזור ולהדיחו ולמלחו דכבר נתרכך, אבל לטעם שהמלח נתמלא מלכלוך הדם אף בזו צריך להדיח פעם שניה ולמלחו.

16. כנסת הגדולה הגהות בית יוסף יורה דעה סימן סט

סא. כבר כתבתי בהגה"ט אות ח' נפקותות בין הטעמים האלו. והדמש"א בדף שפ"ד כתב נפקותות אחרות והם אלו,

א. האם מועיל שישים בחתיכה: לפי מ"ש מהרא"י בהגה' ש"ד דהא דאסרינן בשר שנמלח ולא הודח בראשונה דוקא בדליכא ס' בחתיכה נגד הדם בעין שעליו, דאי איכא ס' אמאי אסרינן איסור שמלחו עם ההיתר שמשערין בס' לדעת הגאונים דקי"ל כוותיהו, ע"כ. והינו דוקא למ"ד דהדחה א' להדיח הדם שעל הבשר, לכן מהני בדאיכא ס' באותה חתיכה במליחה. מיהו רש"ל כתב דאפ"ה בעינן גם קליפה דקי"ל דבמליחה בעינן תרתי ס' מליחה, אבל למ"ד הטעם לרכך הבשר אז לא מהני ס' במליחה ...

ב. האם תמיד צריך הדחה מכל הצדדים: ולפי זה עוד נ"מ בין הטעמים, דמשום הטעם דלרכך הבשר אם כן בחתיכה דקה או אווים ותרנגולים סגי בהדחה מצד אחד ויתרכך הבשר, אבל לשני הטעמים אחרים בכל החתיכות וכן באווים ותרנגולים צריך להדיח בכל מקום משני צדדיו ומבפנים ומבחוץ משום דם בעין שעליו וכדאמרינן גם במלוח בסמוך.

ג. הדחה ארוכה מועילה או גורעת: ... נמצא דלפי טעם לרכך הבשר צריך לשרותו היטב במי שריה עד שיתרכך, אבל לפי טעם שידח הדם לא מהני שריה אדרבא מי שריה מכניסין הדם בתוכו כדי כבוש אף על פי שכבוש הרי הוא כמבושל איננו בצונן אלא בכבוש יום שלם היינו דוקא דאז אסיר כולו, אבל מכל מקום כששורה במי שריה מעט אסור כדי קליפה או נטילה וצריך שידחנו יפה .

והנה מהרא"י האריך תרתי כדי לצאת מידי ג' הטעמים, וכן בהגהת אשירי מא"ז, לפיכך כתב גם כן וידיח יפה אחר השריה, אלא דהול"ל להדיחו יפה קודם השריה כדי שלא יהיה כבוש קצת עם הדם שעליו תוך מי השריה, וכן נוהגין גם כן הנשים להדיח תחילה ואחר כך לשרות במים כו'.

ד. חתך לאחר הדחה: ועוד נ"מ בין שני הטעמים כמ"ש המרדכי, והיכא דחתכו הטבח לנתחים גדולים ואפילו חללינהו ושוב חתך כל נתח ונתח לשנים או לג' קודם מליחה צריך לחזור ולהדיחו כו'. והנה

9. מרדכי מסכת חולין פרק כל הבשר רמז תשכא

וי"א שהדחה ראשונה היא ללחלח הבשר שצצא הדם ע"י מליחה . ואינו דאדרבה מטרשי (מקשין) לוחס כלכך. כס"י חולין מנ: ומצמית לה כדאמר' גבי ריאה ראבי"ה (ב"י: ואין דבריו נראין אלא בארצות הקרות ובזמן הקור הגדול ואז נראה ששימו המים באור עד שתפוג צינתו)

ש"ך על שולחן ערוך יורה דעה הלכות מליחה סימן סט סעיף א

א צריך להדיח הבשר קודם מליחה. הטעם כדי שיתרכך הבשר ויצא דמו ע"י מליחה. ר"ן וי"א במרדכי.

10. פרי מגדים יורה דעה פתיחות פתיחה להלכות מליחה

הנה דעת כולן משמע ד"א שבמרדכי הם אחדים עם הר"ן וכן הבין הש"ך באות א' ואינו יודע איך יתכן זה דלהר"ן הטעם מחמת שנתיבש על פניו וצריך לרכך מבחוץ ול"א שבמרדכי הטעם לרכך גוף החתיכה שיצא כל הדם.

ונ"מ טובא דלהר"ן א"צ לשרות חצי שעה ול"א צריך שרייה במים ומש"ה הוקשה למרדכי דאדרבה מ"א מטרשי לה.

רא"ש

11. רא"ש רא"ש מסכת חולין פרק ח סימן מז

ואם מלח בלא הדחה יש אומרים שאין תקנה לבשר אף אם ידיחנו וימלחנו אסור. לפי שעל ידי מליחה ראשונה פירש מקצת הדם ולא היה בה כח במלח להפליט כל הדם מאחר שלא הודח הבשר ואותו הדם עצמו שפירש חוזר ונבלע בבשר דלא שריק כיון דלא נמלח כהוגן. ואין מלח השני מפליטו כיון שכבר פירש וחזר לתוכו. ולפי מה שכתב בעל ספר התרומה דבשר שנמלח שנתנוהו על בשר שלא נמלח שיש לו תקנתא במליחה ויפלוט דם שבלע עם דמו כ"ש הכא דשרי כיון דפלוט דם שקבל מעלמא כ"ש דמו וכן מסתבר

פרי מגדים שם

הששי הוא טעם הרא"ש כיון שלא הודח בראשונה אין כח במלח להפליט כ"כ בשפע ופירש מקצת לחוץ ויבלע תוך החתיכה דלא שייך טרוד כיון שאין מפליט בשפע .

טעם קולת הרא"ש והר"מ במליחה נוספת

12. רא"ש שם

ואותו הדם עצמו שפירש חוזר ונבלע בבשר דלא שריק כיון דלא נמלח כהוגן.

13. דברי חמודות מסכת חולין פרק ח סימן מז אות ריש

ומיהו י"ל דמהר"ם סובר דטעמא דהדחה קמייאת להתרכך הבשר הוא ולא משום דם שבעין שעליו דההוא שפיר יוצא ג"כ ע"י מליחה כיון שאינו דם שנפל ממקום אחר מידי דהוה אצלי שאוסרים בדם שנפל עליו בעין כמ"ש רבינו בסימן מ"ח ואפ"ה כשנצלה בלא הדחה מהדם שעליו שרי כמ"ש בפ"ק סעיף ס"ב

14. ט"ז יורה דעה סימן סט ס"ק א

היש מתירין שהוא הרא"ש ס"ל הטעם השני ומש"ה מדמה לה לבשר שנמלח שנתנוהו על בשר שלא נמלח שיש לו תקנה במליחה ויפלוט דם שבלע עם דמו דהא גם כאן יש לו דם אחר שיחזור וידיחנו ויתרכך הבשר ואם יחזור וימלחנו יהיה לו דם בלוע לפלוט ואגב זה יפליט גם מה שבלע ממה שהוא עליו בעין.

ז. כנגד מה צריך לשער בשישים להתיר שאר הקדחה: קולא להרא"ה אם נתבשלה א"צ ס' כ"א נגד דם שע"פ לא נגד כולה דהמלח הוציא ממה שבתוכה ולהר"ן צריך ס' נגד כולה ומיהו לדידן דנ"נ אף להרא"ה צריך ס' נגד כולה אף למ"ד בה"מ במליחה לא נ"נ מ"מ בבישול אח"כ נ"נ (שכבר מובלע ע"י מליחה)

ח. האם מועיל הדחה ומליחה שנית: ולטעם החמישי יש יותר חומרא מכל הטעמים דלא מהני הדחה ומליחה שנית ולכל הטעמים אף להרא"ה על כל פנים תוך שיעור מליחה מהני הדחה ומליחה שנית. ואם שחט ולא יצא דם אפ"ה ע"י דוחקא דסכינא נפלט דם האיברים ובעי הדחה לכל הטעמים כמ"ש הט"ז.

ט. בישל תוך שיעור פליטה: ומ"מ הנך רואה דלכולהו טעמי אם נתבשל בלא הדחה ומליחה שנית אסור אף בה"מ כמו שיתבאר ואלו לטעם הרא"ה דעצה טובה שמא ישכח ויניח לאחר פליטת צירו א"כ תוך שיעור י"ב שעות או בהפסד מרובה כ"ד שעות יש היתר. ואנן קי"ל לאסור בהפסד מרובה בלי הדחה ומליחה שנית כדבעינן למימר לקמן.

י. נשרה וחציו מעל למים: גם יש עוד נ"מ אם נשרה חצי שעה ופני החתיכה למעלה ממים ולא הודח אם לרכך שרי דבחיכה עבה מאד נכנסין המים כ"ש כאן ואם שלא יתמלא או משום דם בעין אף דיעבד צריך להדיח מכל צדדים יפה.

יא. מליחת שומן אוויר: ושומן אוויר שהופשט בחוץ אין בו דם כלל ולרכך צריך כמ"ש בפנים. ואלו למה שכתב המשמרת הבית דכדי שיהא המלח נדבק יפה צריך להדיח מכל הצדדין.

יב. הדחה בשאר משקים: ובשאר משקין אם לרכך אפשר מטרשי ולשאר טעמים אפשר דשרי ומ"מ אפשר דמטרשי ליה:

יג. הדיח מצד אחד: ודע דאם הדיח החתיכה בראשונה מצד אחד ונתבשלה כך. הנה י"א דחתיכה ס' נגד דם ומלח שעליה ואנן קי"ל דשלשים יש ואם יש עוד בקדירה כמו החתיכה שרי א"כ בהודח מצד אחד יש ס' מאחר דנגד כל הצדדים יש שלשים. ומיהו לטעם המרדכי דהמלח יתמלא מדם אסור בהודח מצד אחד אם לא בהפסד מרובה, דהוה כנמלח מצד אחד (כיון שגם לא פלט כל דמו)

לטעם המרדכי שהמלח נתמלא מלכלוך הדם, אם כן אפילו בדיעבד אסור כיון שלא הודח שם במקום החתך ונמלח שם, ואם לא נמלח שם במקום החתך אפשר דשרי בדיעבד אף שלא הודח שם דהא לא מלח שם במקום החתך, ואפשר דשרי על ידי שידח המלח הא' ויחזור וידיח החתיכה אפילו במקום החתך וגם ימלח כולו גם במקום החתך, אבל לטעם הדחה א' כדי שיתרכך הבשר אפילו חתך לכמה חתיכות אין צריך לחזור ולהדיח שם אפילו לכתחילה דהא כבר נתרכך הבשר, ולטעם הג' משום דם שבעין אף בזו אין לו תקנה דהא על ידי שחתך נעשה דם בעין במקום החתך ונבלע בבשר ושוב אינו יוצא. ולענין הלכה: יש להחמיר לכתחילה בהדחה א' ככל הפירושים. ע"כ דברי דמ"א.

ה. האם די בהדחה מועטת: עוד נפקותא אחרת כתב בספר ת"ח כט"ו אות א', דלטעם הא"ז בהדחה מועטת סגי, ולטעם הרא"ה הוא כדי שיתרכך הבשר לא סגי ליה בהדחה מועטת אפילו בדיעבד. וכתב שם בת"ח דמסקנת רבינו המחבר נראה כטעם הר"ן, וסיים שם ולפי זה לכתחילה צריך להדיחו היטב, וכ"כ בא"ו דלכתחילה ישהה הבשר יותר מחצי שעה, אבל בדיעבד אפילו בהדחה מועטת בלי שום שריה סגי.

17. פרי מגדים שם

וגם אני אכתוב קצת נ"מ מה שנראה לי. בין טעם הרא"ה להר"ן יש לכ"א קולא וחומרא.

ו. הניח החתיכה שלא הודחה במלחה זמן רב: להרא"ה אם הניחו לאחר שיעור פליטת צירו נבלע הדם בתוכה ולא מהני מליחה שנית כיון דאין לה אלא דם דעלמא (דזהו הוה דם מעלמא כיון שפליטה ובלעה וכ"ש דם שע"פ) ולא אמרינן כבולעו כך פולטו במליחה כמו שיתבאר (באין לה מגופה) וכן אם נתבשלה (אח"כ החתיכה ששהתה במלחה) ויש ס' נגד החתיכה אפ"ה החתיכה אסורה בהפסד מרובה וערב שבת וכדומה דלא שייך לומר דם שלא פירש (עי' סעיף י"א – ששם הקל השו"ע כיון שהחתיכה לא נמלחה כלל ממילא אין בה דם שפירש משא"כ כאן המליחה הבליעה בה דם וכולה אסור שניכר כבר ולא ניתן לבטלו) דהא פירש הוא, הרי חומרא. ולהר"ן שהה במלחו כמה מהני הדחה ומליחה שנית דטעם הוא לרכך וגם בבישול אי יש ס' בה"מ או ערב שבת שרי אותה חתיכה.

סיכום שיטות הראשונים בהדחה

מלח ללא הדחה					
האם חוששים שבלע דם בעין שעל פניו?	האם המליחה היתה יעילה לפלוט הדם הבלוע?	האם וכיצד ניתן לתקן?	טעם הדחה ראשונה		
כן ובתנאי ששהה שיעור פליטה ("ב"א" כ"ד שעות)	כן	אם לא שהה שיעור פליטה אין צורך בתקנה. אם שהה אין לו תקנה שזהו כדם בעין שנבלע ואינו נפלט במליחה.	כדי שלא יבלע הדם שעל פניו לאחר גמר פליטת הדם והציר בחתיכה	רא"ה	טעמים הנוגעים לבליעת דם
כן	כן	אין תקנה, דם בעין לא נפלט במליחה	למנוע בליעת הדם שעל פניו בחתיכה תוך כדי המליחה	סמ"ק ושע"ד	
לא	לא	להדיח ולמלוח שנית דם פליטה נפלט במליחה.	להכין החתיכה לפליטה בשטף, כדי למנוע בליעת דם הפליטה חזרה בתוך החתיכה.	רא"ש	
לא	לא	להדיח ולמלוח שנית לא נבלע איסור	לרכך גוף הבשר שיצא הדם ע"י מליחה	י"א במרדכי ור"ן להבנת הש"ך	טעמים הנוגעים ליעילות המליחה
לא	לא	להדיח ולמלוח שנית לא נבלע איסור	לרכך מעטפת הבשר כדי שהמלח יוכל לפעול בחתיכה	ר"ן להבנת הפמ"ג	
לא	לא	להדיח ולמלוח שנית	להעביר הדם כדי שלא ימנע מהמלח לפעול בחתיכה	מרדכי	

20. פרי מגדים בפתיחה שם

ולענין הלכתא הנה המחבר לכאורה סובר כטעם המרדכי שמלח יתמלא מדם ומש"ה "לא הזכיר חצי שעה למהני הדחה ומליחה שנית. ואפשר דסובר כר"ן לרכך ושפשוף היטב מרכך (המעטפת בהבנת הפמ"ג אבל לא כש"ד).

ואנן סוברים כטעם חמישי הגמ"י בשם סמ"ק דמבליע דם בעין ואין תקנה בהדחה ומליחה שנית. ומיהו לכתחלה נכון לחוש לכל הפירושים וכדכתיבנא ועיין כה"ג:

21. ראה עוד בדעת מרן בזה:

שו"ת יביע אומר חלק ו - יורה דעה סימן ה

פסקי השו"ע והרמ"א

18. בית יוסף יורה דעה סימן סט

ולענין הלכה אף על פי שסמ"ק אוסר אם הוא במקום שיש הפסד מרובה או שהוא בערב שבת ואי אפשר להכין אחר כדאי הם הר"ם והרא"ש לסמוך עליהם:

19. שולחן ערוך יורה דעה הלכות מליחה סימן סט

סעיף א: צריך להדיח (לא חושש לטעם הריב"ז) הבשר קודם מליחה. (ואם הדיחו הטבח אין צריך להדיחו בבית) (טור).
ואם אחר שהדיח חתך כל נתח לשנים או לשלשה (או שהסיר טלפי הרגלים, לאחר ההדחה) (ארוך כלל י"ד וי"ז) צריך לחזור להדיחם הגה: ואם לא עשה כן, הוי כלא הודח כלל (שם).

הדחת הבשר לכתחלה, יזהר לשרותו נגד חצי שעה ולהדיחו היטב במי השרייה, אבל אם לא שראו רק הדיחו **היטב סגי ליה** (בדיעבד לא חושש לטעם הריב"ז) , ...

סעיף ב: אם מלח ולא הדיח תחילה, ידיחנו וימלחנו שנית. ויש אוסרין .

הגה: וכן נוהגין, אפילו לא נמלח רק מעט כדרך שמולחין לצלי, ואפילו לא שהה במלחו שיעור מליחה (ארוך וש"ד וסמ"ג). מיהו במקום הפסד מרובה, יש להתיר (ב"י). ואם לא הודח רק מעט, קודם שמלחו, מותר בדיעבד. והוא הדין אם היה ס' בחתיכה נגד דם שעליו (הגהת ש"ד בשם מהרא"י)...